

Som Hovedregler i saa Henseende gjælde:

- 1) Intet Bændingsanlæg, mod hvilket der fra nogen Side fremkommer Indsigelser eller Protest, bør nyde Fremme, med mindre de Fordele, der ved samme ville kunne opnaaes, afgjort overveie den Skade og de Ulemper, som ved Anlægget ville forvoldes. Navnlig skal Fordring paa Bandets Afledning altid have Fortrin for Fordring paa dets Afbenyttelse, saafremt Fordelene ved denne Sidste ikke befindes at være overveiede.
- 2) Ethvert Bændingsanlæg skal saavidt muligt indrettes saaledes, at ingen unyttig Forbrug af Bandet eller unyttig Opstemning til Skade for Andre finder Sted.

§ 63.

Intet Bændingsanlæg kan uden Indenrigsministerens Samtykke finde Sted ved et Vandløb, som benyttes til offentlig Pramsfart eller Seilads, eller som i Genhold til en af Ministeren udstedt Bekjendtgjørelse er fundet at egne sig til saadan Benyttelse.

§ 64.

Ved et offentligt Vandløb maa intet Bændingsanlæg iværksættes, medmindre enten den tilsynshavende kommunale Bestyrelse dertil har givet Samtykke, eller Paagjældende ved Kjendelse af Landvæsenkommissionen er fjendt berettiget til Anlægget (sfr. § 65). Handler Nogen herimod, bliver der at forholde i Overensstemmelse med § 16, 2det Stykke.

Med Hensyn til de Bændingsanlæg, som forinden nærværende Lovs Ikrafttræden maatte være iværksatte ved et offentligt Vandløb, gjælder Reglen i nysnævnte § 16, 3die Stykke, dog saaledes, at Spørgsmaalet om Anlæggets Opretholdelse, forsaavidt der ikke for dets Berettigelse paaberaabes en særlig Adkomst, hører under Landvæsenkommissionens Afgjørelse.

Findes endelig ved et offentligt Vandløb Bændingsanlæg, som ere iværksatte, forinden Vandløbet blev optaget blandt de offentlige, bliver det, om fornødent, under en af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse rekvireret Landvæsenkommissionsforretning at afgjøre, om Anlægget skal fjernes, og hvilken Erstatning der, saafremt dets Berettigelse ikke bestrides, da derfor skal gives.

§ 65.

Vil den, der agter at iværksætte et Bændingsanlæg, sikke sig, at dette Anlæg ikke kommer i Strid med nogen Andens Ret, maa han, hvis det paagjældende Vandløb er offentligt, tilstille den tilsynshavende kommunale Bestyrelse en fuldstændig, om fornødent af Kort, Tegninger og andre tekniske Forarbejder ledsaget, Plan for Anlægget med Anmodning om, at samme maa blive forelagt Landvæsenkommissionen. Den nævnte Bestyrelse er da pligtig at foretage de hertil fornødne Skridt, naar Andrageren, om forlanges, vil stille betryggende Sikkerhed for samtlige med Kommissionens Forretning forbundne Omkostninger. Er Vandløbet privat, maa den Paagjældende selv umiddelbart rekvirere en Landvæsenkommission til Sagens Behandling. I sidstnævnte Tilfælde kan ogsaa Bandsynsmændenes Mægling benyttes for at opnaa en mindelig Ordning af Sagen, men disse kunne i Mangel heraf ikke afgjøre Sagen ved Kjendelse.

Landvæsenkommissionen, til hvis Forretning blive at indvarsle alle de Eodsetere (og Brugere) eller Andre, hvis Interesser ville kunne blive berørte ved det tilsigtede Anlæg, har at behandle og eventuelt at paakjende alle mod Anlægget fremkommende Indsigelser eller derved foranledigede Krav, samt sluttelig ved sin Kjendelse at afgjøre, om og under hvilke nærmere Betingelser Anlægget bør nyde Fremme, Alt i Overensstemmelse dels med Reglerne i § 62, dels med de Regler, som gives i de efterfølgende Paragrafer.